

ŽIVOT

ŽIVOT JU NIJE MAZIO

Gospođa Gordana 22 je godine udovica i živi sama: 'Ne prođe dan da se ne sjetim supruga'

Kad žena u svojim ranim četrdesetima ostane udovica s dvoje djece, ne proživljava samo traumu zbog gubitka supruga, već se na nju odjednom strmoglavi tisuću drugih problema. Valja pomoći djeci koja su također doživjela šok, nastaviti raditi, presložiti financije, naučiti biti majstor u kući, preživjeti i gubitak nekoliko ljudi koje je dotad smatrala prijateljima. Ako joj pak bilo koji muškarac kroči u kuću, biju je još i zli jezici. Trpi i plaće tek kad zatvori vrata svoje sobe – ta samoća postaje joj ujedno i najteže breme i najbolja prijateljica. Sve je to iskusila moja sugovornica Gordana Zrno (64) iz Zagreba, koja je nadnaravnim snagama uspjela isplivati iz nedaća koje su je donijelo udovištvo. Smiraj je našla tek sada, u mirovini, kad su djeca odselila i kad se navikla živjeti sama.

Objavljeno prije 1 mjesec | 30. 11. 2022.
Autor **Gordana Arh**

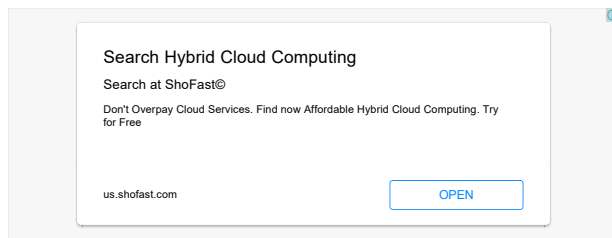
Gordana Zrno (foto: Gordana Arh)

Na samom početku razgovora gospođa **Gordana Zrno** samozatajno mi je rekla da nema puno toga posebnog za ispričati o svom životu. Na kraju razgovora na to sam joj od srca odgovorila: "Vaša životna priča ne samo da je posebna, nego je velika i važna i nosi poruku da je moguće podići se pa makar i stoput pali na koljena!" Jer doista, sa svakom sam njezinom rečenicom otkrivala sam da je isključivo vlastitim snagama, unatoč velikim poteškoćama, uspjela napraviti sve što je svojoj obitelji priželjkivala.

Dan kad je upoznala supruga

"Pogledaj ga Martina, ovaj mora biti moj i Božji", rekla je tada 22-godišnja Gordana svojoj prijateljici u kafiću zagrebačkog kazališta Gavella, pokazujući diskretno na naočitog mladića. I doista, dogodila se te večeri velika ljubav na prvi pogled. Već godinu kasnije Gordana i Ivan su se vjenčali, dobili dvoje djece, radili i živjeli miran obiteljski život.

A onda joj je jednog jutra, sasvim nenadano i bez prethodnih znakova teže bolesti, preminuo. "Probudili smo se i on je samo napravio nekoliko trzaja, upsjela sam ga samo uhvatiti i umro mi je na rukama. Jednostavno mu je stalo srce. Imamo je doduše problema s tlakom, ali ga je kontrolirao, nije se činilo da je toliko ozbiljno", prisjetila se gospođa Gordana najtežeg dana u životu.

Kći Ivana bila je tada u dobi od 17 godina, sin Marko napunio je 19. "Odrasli su mi doslovce preko noći. Šok je bio nezamisliv. Ali ja si zbog djece nisam mogla priuštiti staviti crnu maramu na glavu i očajavati u nekom zakutku. Odlučila sam se boriti zbog njih", rekla je.

Od države je za svako dijete uspjela ishoditi tek po 400 kuna mirovine na koju su imali pravo po ocu. "To nam nije bilo dostatno za hranu, odijevanje, školovanje. Kao i svi zaposleni, tražila sam pravo barem još na dječji doplatk, ali mi je bio odbijen, s obrazloženjem da djeca imaju primanja. A primjerice, moja prijateljica za razvela, dobivala alimentaciju 1.500 kuna i još ostvarivala pravo na dječji doplatk. Bila sam silno razočarana i shvatila da je odsad sve na meni", govori mi.

Prijatelji se udaljili

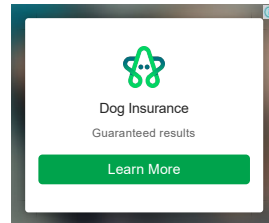
"Suprug i ja često smo u vrtu uz roštilj okupljali prijatelje. Kad sam ostala sama, prestali su dolaziti. Mnogi znanci koje sam susretala samo bi me kratko pozdravili i prošli dalje svojim putem. Ne znam je li im bilo nelagodno razgovarati sa mnom o mojoj tragediji, ili su se bojali da ću ih nešto tražiti, no ja na kraju nisam imala s kim razgovarati kroz što sve prolazim", rekla je iskreno.

I djeca su prošla kroz slično iskustvo, no njihove je prijatelje, koji su ostali uz njih, rado pozivala kući kako ne bi bili sami i samo mislili na tugu i bol. "I danas me mladi iz tog društva sretnu i kažu mi kako im je bilo lijepo kad su dolazili kod nas na druženje",

ŽIVOT POČINJE S 50!

Mi smo medij zajednice. Razbijamo predrasude o starenju i starosti – živimo. Pratimo teme zdravlja, zdravstvene, obiteljske i mirovinske politike, politike, kulture, zabave, znanosti i životnog stila. Želimo vas ohrabriti, povezati i inspirirati kako biste zdravije i aktivnije uživali u životu. Poštujemo različitosti, promoviramo toleranciju i potičemo argumentiranu raspravu. Naš moto je: Živite brzo, umrite stari. Jako stari.

EPP

NOVO

ŽIVOT / prije 15 sati

Gospođa Đurđica dvije je godine udovica: 'Nemam se više s kim ni posteno posvađati'

VIJESTI / prije 1 dan

Radno vrijeme trgovina na Staru godinu (31. 12. 2022.) i Novu godinu (1. 1. 2023.)

MOZAIK / prije 1 dan

Vidovnjakinja Verna Čubrilo otkriva umirovljenicima što ih čeka u novoj godini

VIJESTI / prije 2 dana

Zagreb otkazao novogodišnji vatromet, dobrobit životinja i kvaliteta zraka su važniji

VIJESTI / prije 2 dana

Papa Benedikt XVI. umire, no ne želi u bolnicu

dodaje

Posao tete u vrtiću radila je, kaže, s velikom ljubavlju. No, kako bi obitelji osigurala pristojan život i održavala kuću, morala je pronaći dodatni izvor prihoda. “Pronašla sam nekoliko obitelji kojima sam pomagala u kući, čistila, peglala, što god je trebalo. Imali su povjerenja u mene pa su mi dali ključ da sam mogla fleksibilno dolaziti, jer se u vrtiću radi u smjenama. Tako sam radila godinama i čak sam uspjela uštedjeti, barem toliko da djeci pružim kovertu na vjenčanju”, otkriva gospođa Gordana.

Ogovaranja je bilo na sve strane

U svoj toj borbi, gospođa Gordana je imala puno loših iskustava s okolinom. “Jednom me tako susjeda pozvala nasamo, nešto mi, kaže, ima za reći. Šapnula mi je da me po ulici ogovaraju jer svi vide kako mi u kuću dolaze nepoznati muškarci. ‘Ne dolazi mi jedan, nego svaki dan drugi, poručite im tako’, rekla sam. I doista se znalo dogoditi da od mene odlazi moj šogor, koji je bio svećenik, a dolazi maler, još bi se na ulazu i sreli. Što da vam kažem, istina je da mi, unatoč tome što mi je bilo teško i što sam se znala osjećati usamljenom, nikad nije palo na pamet da imam nekoga nakon supruga”, rekla je odlučno.

S vremenom joj je pomogla i vjera u Boga, iako je na početku bila silno ljuta na Njega. “Kad je suprug umro, nisam se mogla ni moliti, bijesna na Boga što mi ga je uzeo. Bježala sam iz kuće, gušio me taj prostor. Izbacila sam cijelu spavaću sobu, nisam mogla podnijeti da sam sama u nečem što smo zajedno stvorili. Bilo je zbilja strašnih situacija. Sjećam se, primjerice, i kad sam prvi put sama čistila sifon – obuzeo me takav jad da sam djecu posla van da mogu urlati i nekako završiti započeto”, iskreno govori gospođa Gordana.

Dodaje da dugo nije mogla ići niti u svoje rodno mjesto Mrkopalj, jer ju je i tamo sve podsjećalo na njega. “U mom Mrkoplju je imao puno prijatelja, i više nego ja, mislila sam da ću se slomiti kad ih vidim. Trebalo je proći dugi niz godina da opet mirno odem u svoj kraj”, napominje.

Kasnije je sve nekako krenulo nabolje, djeca su bila odlični đaci, Marko (40) je završio studij elektrotehnike, a Ivana (38) studij fizioterapije na Zdravstvenom veleučilištu. Danas oboje imaju svoje obitelji, pa su kći Ivana i zet Davor gospođi Gordani podarili unuka po imenu **Mark**, koji je napunio deset mjeseci, a sin Marko i snaha Lidija šestogodišnjeg unuku **Lauru** i trogodišnjeg **Franka**.

Gordana Zrno (foto: Gordana Aih)

“Nakon smrti voljenog supružnika nikad se čovjek do kraja ne navikne biti sam, a najteže je kad su važna događanja u obitelji. Svaki uspjeh naše djece, njihove diplome, vjenčanja, kasnije i rođenja unučadi, uvijek je tu u meni bila ta neka bol što čak ni radost nisam mogla podijeliti s njim. Još mi suza dođe kad se sjetim kako smo sin i ja išli po vino za njegovu promociju, a on mi je u autu rekao da bi sad bilo lijepo da sve to za njega organizira njegov tata. Znam da su i oni patili”, kaže mi.

Sama u mirovini

Lagala bi, kaže mi gospođa Gordana, kad bi rekla da nema dana kad se osjeća jako usamljenom. Živi sama u 100 kvadrata u prizemlju kuće, naravno da joj nedostaje netko s kim bi dijelila i sreću i sjetu i kročila hrabro kroz zlatno životno doba.

“Usamljenost ipak nestane kad se sastanem s prijateljima pa kartamo Belu, kad odem na vježbanje u obližnji park, na kavu s nekim. Volim ići na izlete ili na more s umirovljenicima, nisam stalno u kući. Za usamljenost najmanje mjesta ima kad odem kod kćeri ili sina pa se igram s unucima, a otkako sam u mirovini puno sam s njima i pričuvam ih koliko god treba. Za njih mi ništa nije teško napraviti, uz njih je moj život ispunjen”, rekla je za kraj ova hrabra majka i baka, i odana prijateljica.

Dobar glas daleko se čuje

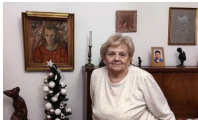
“Kad sam se selila, a moj novi stan još nije bio spreman za useljenje, Gordana me primila u svoj dom i trpjela me nekoliko mjeseci, bez da je išta pitala. Divna, divna žena”, rekla mi je jednom prigodom gospođa Katica, naša zajednička poznanica, ukazavši na to da je Gordana Zrno prijateljica koju krase ljudska dobrota kakva se ne susreće iza svakog ugla.

Ovaj prilog je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

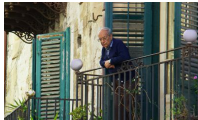
SVE O TEMI: #SMRT SUPRUŽNIKA #UDOVISTVO #USAMLJENOST #ŽIVOT

33
Svidi

PROČITAJTE I OVO

Gospođa Durrčica dvije je godine udovica: 'Nemam se više s kim ni pošteno posvađati'

Za blagdane se mnogi osjećaju usamljeno, ali usamljenost nije trajno stanje

Vedran Cvitančić (89): 'Lijepo je imati nekoga kraj sebe, čovjek nije stvoren da bude sam'

VIŠE S WEBA

Ulovite - 5% na Inotherm ulazna vrata s dodatnim sustavima zaključavanja

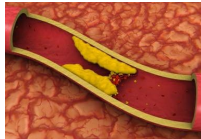
Kave nastale u suradnji sa slastičarom Pierreom Herméom? Mi kažemo da!

3 koraka i zglobovi će biti kao novi. Počni s...

KOLUMNA VLATKE POKOS: 'Dejan Lovren je pokazao zavidnu razinu nepristojnosti, primitivizma i neznanja'

Znakovi srčanog udara - reagirajte na vrijeme!

Sjećanje na Željka Senečića – najprije izložba, a u planu je i zbirka kolumni koje je pisao u Nacionalu

Čujem 1000% bolje. Protuotrov za gluhoću 70-godišnjakinje

Nakon otkazivanja koncerta Miše Kovača, poznato koja će ga legenda iz Dalmacije "zamijeniti"

Greta se naslađuje nakon uhićenja Andrewa Tatea: 'To se dogodi kada ne recikliraš kutije od pizze'

Sponsored by Midas

MOJE VRIJEME
ŽIVOT POČINJE S 50

